

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De morte Valentiniani. Cap. XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRAT. HISTORIAE

& omnes eandem de fide sententiam amplexaturos. Nam episcopis, qui aderant, videbatur hæc cõfentiens populi vox diuinitus sanè emissa. Idcirco sine mora Ambrosium comprehendunt, lauacro baptismatis (erat enim Catechumenus) tingūt, ad episcopatus procurationem deligunt. Verū cum Ambrosius baptismum libenter reciperet ille quidem, episcopatus tamen dignitatem prorsus repudiaret, Valentinianum de re gesta faciunt certiozem. Qui populi admiratus consensum, opusq; Dei ratus, quod factum erat, significat episcopis, vt voluntati Dei inseruirent, qui iusserat, vt illum crearent episcopum. Nam Deum potius quàm homines ei ad hunc honoris gradum suffragatū fuisse. Ambrosio itaq; ad hunc modum episcopo designato, Mediolani, qui ante inter ipsos discordarant, tum ad pacem & concordiam fuere reducti.

De morte Valentiniani. CAP. XXVI.

Post hæc cum Sauromatæ in Romanorum fines incursiones facerent, Imperator cum ingentibus copijs & apparatu contra eos ire maturat. Barbari cum ista accepissent, seque tantas copias tantumque apparatus ferre non posse animaduertent, legatos miserunt, qui pacto fœdere pacem ab eo postularent. Simul atq; igitur legati aduentarunt, eiq; visi sunt abiecti admodum & sordidi, sciscitabatur, ecquid omnes Sauromatæ essent eiusmodi. Cūq; legati respondissent, Sauromatum facillè optimos ad illum aduentasse, Valentinianus iracundia supra modum inflammatus est, ingentiq; clamore sublato dixit: male actum esse cum Imperio Romano, quod eius administratio ad ipsum deuenisset, quo regnante tam egenus, ac sordidum Barbarorum genus animo nõ erat contentum, se suis finibus cum salute continere, sed arma sumere, Romanorum fines populari, ad bellum animo confidenti proficisci maturabat. Atque tantopere suos nervos vociferando distendit, vt omnes venas aperiret, omnesq; arterias disrumperet. Vnde tanta sanguinis copia effusa est, vt in Castello, quod Bergition appellatur, extremum vitæ diem obiret: Gratiano iam tertium, & Ecætio consulibus: xv. Calend. Decembris. Vixit annos quinquaginta quatuor, regnavit tredecim. Mortuo igitur Valen-

Valentiniano, milites qui erāt in Italia, sexto die post eius mortem, Valentinianum iuniorem, qui nomen à patre habuit, cum esset ætate admodum tenera, Aconci vrbis Italiae Imperatorem declararunt. Quod cum cæteris imperatoribus esset nuntiatum, ægre admodum tulerunt, nō quòd Valentinianus, qui alterius frater, alterius filius fratris fuit, Imperator erat designatus, sed quod absque illorum consensu & sententia designatus erat, cum illi ipsi essent ipsum designaturi. Attamen vt Imperator esset, vterque illi suffragatus est: itaque Valentinianus iunior ad hunc modum fuit in sede imperij paterni collocatus. Hunc Valentinianum intelligamus oportet ex Iustina natum fuisse, quā pater eius priore coniuge Seuera adhuc viuente, duxerat, idque tali de causa. Iustus pater Iustinæ qui iam pridem temporibus scilicet Constantij Imperatoris, Picenæ prouinciae fuit præfectus, in quiete per visum videbatur sibi videre, se purpuram imperatoriam e dextro latere, tanquam partū edidisse. Quod quidem visum cum alijs plerisque narratum fuit, tum ad aures perlatum Constantij. Ille ex viso ducebatur ad augurandum, Imperatorem ex Iusto satum fore: & propterea misit aliquot, qui Iustū è medio tollerent. Itaque Iustina patre orbata virgo permanfit. Postea tempore progrediēte, Seueræ Imperatoris Valentiniani coniugi, nota esse cœpit: crebroque cum illa venit in colloquiū. Postquam verò creuit inter eas consuetudo & familiaritas, iisdem balneis pariter lauabant. Idcirco Seuera vbi Iustinam in balneis lautā vidisset, virginis pulchritudine mirè capiebatur, cœpitque de ea apud Imperatorem verba facere: Iusti filiam virginem esse pulchritudine planè admirabili, seque licet esset mulier, eius forma adeo venusta vehementer oblectari. Imperator vxoris verba mente interiori recondens, cōsiliū de Iustina in vxorem ducenda iniit: Seuera de qua Gratianum, quem paulo antè Imperatorem declarauerat, suscepit, nequam repudiata. Quare legem tulit, vt cuique volenti liceret, duas vxores habere legitimas, eamque in singulis ciuitatibus diuulgauit. Lege itaque diuulgata, ipse Iustinam duxit vxorem: ex qua Valentinianum iuniorem, & tres filias Iustam, Gratam, & Gallam procreauit. Quarum duæ vitæ in virginitate traduxerunt: Gallam autem postea Theodosio

SOCRAT. HISTOR.

Magno in matrimonium collocata fuit: ex qua Pacidia filia ei nata est. Nam Arcadium & Honorium ex Placida priore suscepit coniuge. Verum de Theodosio, & liberis suo loco dicitur.

De Themistio philosopho, & quod post habitam ab eo coram Valente orationem, aliquanto moderatius Christianos insectatus est, & ex qua occasione Gotthi temporibus Valentis, Christianam fidem susceperint. CAP. XXVII.

Valens qui Antiochiæ ætatem degebat, quamquam à bello gerendo cum exteris acquieuit (Barbari enim ubique se suarum regionum finibus continebant) in eos tamen, quos videret in fide Consubstantialis constanter perseverare, impetum fecit, inq; dies singulos grauiora contra eos vsque eo excogitare supplicia non destitit, quoad ferox eius animus oratione Themistij philosophi, quam apud illum habuit, mansuetior placabiliorq; factus esset: in qua Themistius Imperatorem admonebat, ne qua ipsum caperet admiratio de Christianorum in religione dissentione: eam enim perexiguam esse, si cum multitudine ac turba opinionum, quæ sunt apud gentiles philosophos (sunt enim amplius trecentæ, & dissentio inter eos permagna est propter decreta, quibus quæque secta quasi necessariò tenetur astricta) comparetur, Deumq; velle tam diuersa ac dispari opinionum ratione suam gloriam illustrare, quo singuli eius magestatem propterea magis reuereantur, quòd non sit cuiq; in promptu eum accuratè cognoscere. His verbis, & alijs eius generis à Philosopho apud illum vsurpatis, quamquam cœpit esse paulo mitior comiorq;, tamen non omnem iracundiæ æstum omnino sedauit, sed viros sacris initiatos loco mortis vsque eo multauit exilio, quoad iste eius conatus, tali casu esset forte cõpressus. Barbari trans Istrum incolentes, qui appellantur Gotthi, bello intestino inter ipsos concitato, in duas factiones diuisi fuerunt: quarum alteri Phritigernes, alteri Athanarichus præfuit. Cum autem Athanarichus videretur superiores partes obtinere, Phritigernes ad Romanos auxiliij contra aduersarium petendi gratia profugit,